

άφωνος

άφωνος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. ἄφωνος], άφωνος·

- καλύτερα παράφωνος παρά βουβός και άφωνος, προτιμότερο να συμμετέχει κανείς σε μια κοινή προσπάθεια και ας μην είναι ο πρωτεργάτης παρά να μη συμμετέχει καθόλου: «σιγά τη βοήθεια που μας πρόσφερες! -Αυτό μπορούσα, αυτό βοήθησα, γιατί καλύτερα παράφωνος παρά βουβός και άφωνος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας